

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: Českomoravský cyklokoordinátor, z.s., IČO: 09993339
se sídlem Holice, Náves Svobody 8/14
zastoupený advokátem Mgr. Antonínem Hajduškem, LL.M.
se sídlem Praha 5, Plzeňská 3350/18

proti

žalovanému: Ministerstvo pro místní rozvoj
se sídlem Praha 1, Staroměstské nám. 932/6

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2023, č. j. MMR-80057/2023-57,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 22. 12. 2023, č. j. MMR-80057/2023-57, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 11 228 Kč, a to do rukou zástupce žalobce advokáta Mgr. Antonína Hajduška, LL.M.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým byla podle § 14m odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), zamítnuta jeho žádost o dotaci pořadové číslo 131175, název akce „Podpora rozvoje a implementace jednotného datového a informačního systému cykloznačení na celostátní úrovni“ ze dne 28. 3. 2023, číslo výzvy 1/2023/NNO. Důvodem zamítnutí žádosti žalobce byla skutečnost, že po vyhodnocení všech kritérií předmětná žádost nesplnila podmínku uvedenou v bodě 10.3. výzvy k podání žádosti o dotace pro rok 2023, číslo 1/2023/NNO, (dále jen „Výzva“), která stanoví minimální počet potřebných bodů. Žádost žalobce získala 42 bodů namísto potřebných 60 bodů.

II. Obsah žaloby

2. V prvním žalobním bodě žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Tvrdil, že důvod neposkytnutí dotace uvedený v napadeném rozhodnutí je vágní a nic neříkající o tom, z jakých konkrétních důvodů nebylo jeho žádosti vyhověno. Proti takovému rozhodnutí se žalobce nemůže relevantně bránit, neboť nemá s čím polemizovat a možné důvody neposkytnutí dotace si může pouze domýšlet. Napadené rozhodnutí tak nepředstavuje řádný podklad pro to, aby je žalobce (i soud) mohl podrobit přezkumu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2010, č. j. 2 As 52/2010-59, č. 2133/2010 Sb. NSS). Žalobce měl za to, že odůvodnění zamítnutí žádosti o dotaci musí být žalovaným poskytnuto v takovém rozsahu, aby podávalo konkrétní podklad jeho postupu. Mělo tak být vysvětleno, jak o žádosti o dotaci bylo uváženo, kolik bodů získal žalobce v jednotlivých kritériích věcného hodnocení projektu, a z jakého důvodu obdržel právě tolik bodů, jaká kritéria byla brána v úvahu při hodnocení žádosti a jaká kritéria případně nebyla naplněna. K tomu žalobce odkázal na rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 5. 2017, č. j. 51 A 7/2016-52.
3. Ve druhém žalobním bodě žalobce namítal netransparentnost hodnotících kritérií, neboť z dotačních podmínek se žadatelé o dotaci nedozvěděli údaje, které jsou pro hodnocení jejich žádostí rozhodující. Žalobce odkázal na rozhodovací praxi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže týkající se transparentnosti stanovení způsobu hodnocení nabídek ve veřejných zakázkách, podle které je dostatečná určitost dána tehdy, jestliže po prostudování výzvy respektive zadávací dokumentace si potenciální uchazeč dokáže udělat představu o tom, co všechno musí v nabídce zpracovat, chce-li uspět. K tomu žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2011, č. j. 1 Afs 8/2011-112. Dle žalobce neexistuje žádný důvod, proč by měla platit pro oblast užití subjektivních hodnotících kritérií projektových žádostí odlišná pravidla nežli u užití subjektivních hodnotících kritérií v rámci hodnocení nabídek u veřejných zakázek, neboť v rámci obou oblastí je sledován totožný cíl, kterým je nastavení takového způsobu hodnocení, které bude transparentní a zajistí všem oprávněným žadatelům rovné podmínky soutěže.
4. Tvrdil, že z jednotlivých kritérií věcného hodnocení projektů není vůbec seznatelné, za jakých podmínek obdrží žadatel určitý počet bodů. Například v rámci kritéria „Přínos projektu“ mohl žadatel obdržet až 30 bodů. Jaká jsou však pravidla pro obdržení menšího počtu bodů (např. 18 nebo 26)? Pokud si tak žalovaný stanovil v rámci projektu škálu 0 až 30 bodů v rámci hodnocení tohoto kritéria, musí existovat 30 různých stavů, v jakém se může z hlediska hodnocení přínosu projektu žádost žadatele o dotaci nacházet. Žalobce namítal, že 30 různých stavů v rámci škály hodnocení kritéria „Přínos projektu“ objektivně neexistuje, a pokud existuje, pak musí být ve výzvě popsány. V opačném případě se jedná o

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

netransparentní systém založený na libovůli hodnotitelů. Tento závěr žalobce platí u každého dalšího kritéria věcného hodnocení projektu uvedeného v čl. 10.3 výzvy. K tomu žalobce odkázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, sp. zn. 6 A 25/2002. Žalobce uzavřel, že systém hodnocení žádostí nastavený žalovaným byl netransparentně nastaven a založen na libovůli žalovaného. Došlo tak k porušení elementárních principů platného právního řádu.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

5. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl.
6. Předně žalovaný nesouhlasil, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné. Uvedl, že v rámci výzvy je v bodě 10. 3. jednoznačně uvedeno, kolik bodů musí příjemce dotace splnit, a v případě, že takový počet bodů v rámci hodnocení projektu neobdrží, je stanoven následek, zamítnutí žádosti. Žalovaný odmítl tezi žalobce, že by měl konkrétně rozepsat všechna kritéria a rozdělit počet bodů a to odůvodnit. K tomu poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 6. 2010, č. j. 9 As 70/2009-88, s tím, že napadené rozhodnutí je řádně odůvodněno.
7. Dle žalovaného žalobce pomíjí skutečnost, že pro to, aby naplnil svou povinnost a zároveň právo žalobce, vyzývá všechny neúspěšné žadatele v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu, k tomu, aby se mohli seznámit s podklady rozhodnutí – bodovým hodnocením, a případně akceptovat námitky žadatele a vydat kladné rozhodnutí o poskytnutí dotace. Nicméně na výzvu k seznámení se s podklady ze dne 17. 10. 2023, č. j. MMR-70433/2023-57, žalobce nereagoval a svého práva nevyužil. Žalovaný zdůraznil, že takto postupuje obecně ve všech případech a příjemci dotací jsou s takovým postupem seznámeni. V rámci seznámení se s podklady rozhodnutí mají žadatelé k dispozici kompletní spis k dané žádosti včetně výsledku formálního vyhodnocení žádosti. Případné námitky měly být řešeny po seznámení se s podklady rozhodnutí a před vydáním napadeného rozhodnutí. Ostatně takto bylo postupováno i v případě předchozí žádosti žalobce o dotaci. Žalobce dle žalovaného vytrhává věci z kontextu a konstruuje na základě zdánlivě „neobsáhlého“ napadeného rozhodnutí závěry o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí či excesivním jednání žalovaného.
8. Ke druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že v rámci věcného hodnocení nemůže uvést u konkrétní bodové škály (např. max 3 body) konkrétní počet bodů a odůvodnit, kdy žalobce dostane 1 bod, kdy 2 body, kdy 3 body, to žalovaný považoval za naprosto absurdní závěr. Hodnotitelům je dán určitý rozsah právě pro možnost aplikace jejich správního uvážení. Jedna žádost mohla získat maximálně 100 bodů. Minimální počet bodů potřebných pro naplnění kritérií byl 60. V případě rovnosti bodů byla upřednostněna žádost s dřívějším datem podání. Byla tak uveřejněna všechna kritéria, pode kterých byly žádosti hodnoceny, včetně doplňujících informací k jednotlivým kritériím, z kterých je zřejmé, v jakém případě může žádost obdržet maximální počet bodů. Hodnotitelé při hodnocení žádostí pak postupovali v hodnocení dle interního dokumentu – formulář pro hodnocení „2023_formulář_hodnocení_věcné_hodnotitel“, kdy hodnotili další aspekty v bodové škále pro jednotlivé oblasti. Žalovaný tento formulář logicky nezveřejňuje, protože se jedná o jeho interní hodnotící proces. V případě, že by žalobce využil svého práva dle § 36 odst. 3 správního řádu, s tímto interním hodnocením by se mohl seznámit a vyjádřit se k němu. Žalovaný by se pak speciálním podáním k těmto námitkám vyjádřil, či by je zohlednil a vydal kladné rozhodnutí o poskytnutí dotace.

9. Uzavřel, že podle judikatury Nejvyššího správního soudu může být předmětem přezkumu negativního rozhodnutí pouze řádný proces, nikoliv výsledek, žalovaný si nebyl vědom toho, že by jakkoliv znevýhodnil žalobce či ostatní uchazeče o předmětnou dotaci, nejedná se ani excesivní vystoupení z meze správního uvážení. Žalovaný postupuje stejně ve všech případech a aplikuje na hodnocení projektů stejný postup. Žalovaný byl přesvědčen, že nad rámec obvyklého chování ostatních poskytovatelů dotací dává uchazečům velký prostor pro to, aby při absenci řádných opravných prostředků mohli zvrátit přes institut § 36 odst. 3 správního řádu vydání negativního rozhodnutí.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
11. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, neboť žádný z účastníků řízení podle § 51 s. ř. s. s takovým projednáním věci nevyjádřil nesouhlas.
12. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
- Podle § 14m odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel poskytovatel rozhodnutím zcela zamítne žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci.
 - Podle § 14q odst. 1 rozpočtových pravidel v řízení o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci se nepoužije ustanovení § 37 odst. 3, § 41, § 45 odst. 2 a 4, § 71 odst. 3, § 80 odst. 4 písm. b) až d), § 140 odst. 2 a § 146 správního řádu.
 - Podle § 68 odst. 3 věty první správního řádu v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
13. Soud o podané žalobě uvážil následovně:
14. Soud se z logiky věci nejprve zabýval otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, tj. prvním žalobním bodem. Pouze přezkoumatelné rozhodnutí totiž může být podrobeno soudnímu přezkumu. Konkrétně žalobce v podané žalobě namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Podle ustálené judikatury správních soudů je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006-63). Soud pak v projednávaném případě dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí trpí právě takovou vadou, tedy že je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
15. K závěru o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů soud dospěl na základě předmětné výzvy, konkrétně její části 10.3., ve spojení s napadeným rozhodnutím. Z předmětné části výzvy vyplývá, že věcné hodnocení žádostí o dotace bylo založeno na 6 kritériích [1) Přínos projektu, 2) Cílové skupiny, 3) Rozpočet, 4) Efektivita nákladů, 5) Řešitelský tým/personální zajištění a 6) Kvalita zpracování žádosti, odborná úroveň projektu], přičemž v rámci jednotlivých kritérií mohli žadatelé získat v rozmezí mezi 5 a 30 body. Naproti tomu je v napadeném rozhodnutí pouze uvedeno, že žádost žalobce o

dotaci získala v rámci věcného hodnocení 42 bodů, přičemž aby žádosti mohlo být vyhověno, musela dosáhnout alespoň 60 bodů. Informace o celkově dosaženém počtu bodů dle soudu k závěru o přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí v projednávaném případě nepostačuje. Z této informace totiž není zřejmé, kolik bodů předmětná žádost obdržela v rámci jednotlivých kritérií a zejména, na základě jakých skutečností a důvodů byl předmětný počet bodů v jednotlivých kritériích dosažen. Nejsou-li tyto informace součástí napadeného rozhodnutí, nemá soud podklad pro svůj věcný přezkum.

16. V této souvislosti soud připomíná, že na rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dotace se ve smyslu § 14q rozpočtových pravidel použije § 68 správního řádu upravující náležitosti správního rozhodnutí. Z rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dotace tak musí být zřejmá konkrétní úvaha poskytovatele dotace o přidělení bodů v rámci jednotlivých kritérií, a to včetně konečného vyhodnocení počtu dosažených bodů ze strany žadatele. Jinými slovy v rozhodnutí o zamítnutí žádosti o poskytnutí dotace musí být žadateli sdělen nejen celkový počet bodů, který obdržela jeho žádost, ale rovněž i počet bodů, který jeho žádost získala v jednotlivých kategoriích. Stejně tak musí být žadateli srozumitelně vysvětlena úvaha poskytovatele dotace, na základě které byl v rámci jednotlivých kategorií daný počet bodů přidělen. Pouze takové odůvodnění bude zárukou vyloučení libovůle při rozhodování o žádostech o poskytnutí dotace a současně bude soudem přezkoumatelné.
17. Nelze vejít na argumentaci žalovaného, podle kterého měl žalobce možnost se podle § 36 odst. 3 správního řádu s podklady rozhodnutí, a tedy i s věcným hodnocením své žádosti, seznámit a uplatnit námitky, což neučinil. Předně soud poukazuje na skutečnost, že § 36 odst. 3 správního řádu možnost nahlédnutí do správního spisu a vyjádření se k jeho obsahu konstruuje jako právo, nikoliv povinnost. Je tak pouze a jenom na účastníku řízení, zda tohoto práva využije, či nikoliv. Nevyužití tohoto práva nemůže jít k tíži účastníka řízení. Zejména však uvedené ustanovení nezbavuje žalovaného povinnosti vydat soudem přezkoumatelné rozhodnutí splňující náležitosti § 68 správního řádu. Soud navíc argumentaci žalovaného nepovažuje ani za logickou. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu mohou být v žalobě uplatněny i takové námitky, které nebyly žalobcem vzneseny v rámci správního řízení (viz rozsudek rozšířeného senátu ze dne 26. 8. 2008, č. j. 7 Afs 54/2007-62, č. 1742/2009 Sb. NSS.). Žalobní námitky tak nejsou omezeny jen na ty uplatněné v průběhu správního řízení.
18. Jako *obiter dictum*, neboť předmětem soudního přezkumu je toliko žalobou napadené rozhodnutí, nikoliv jiné žalovaným vytvořené podklady napadeného rozhodnutí, soud uvádí, že obsahem správního spisu předloženého žalovaným je „*formulář pro věcné hodnocení*“ žádosti žalobce. Z uvedeného formuláře vyplývá, kolik bodů obdržela žádost žalobce v jednotlivých kritériích. Avšak ani z tohoto formuláře nelze seznat jednoznačnou úvahu žalovaného o přidělení bodů v rámci jednotlivých kritériích. Konkrétně např. žalobce získal v rámci kritéria 1) Přínos projektu 5 bodů z 30 možných. Toto kritériem bylo specifikováno tak, že „*Cíl projektu je jasně definován. Přínos projektu je specifikován. Navržené postupy/aktivit y jsou jasně popsány, jsou odpovídající a vedou ke splnění cíle projektu.*“. Žalovaný hodnotil uvedené kritérium u žádosti žalobce následovně „*standardní s výhradou (nesplňuje jedno z výše uvedeného)*“. Z žalovaným provedeného hodnocení není zřejmé, co konkrétně žádost žalobce v rámci vymezeného kritéria nesplňovala a na základě jakých skutečností žalovaný k uvedenému závěru dospěl. I v tomto případě nelze dospět k jinému závěru, než že úvaha žalovaného je nepřezkoumatelná. Zcela analogický závěr lze učinit u kritéria 3) Rozpočet, 4) Efektivita nákladů a 5) Řešitelský tým/personální zajištění. I v těchto případech

je žalovaným poukazováno v rámci hodnocení žádosti žalobce na „*nesplnění jednoho z výše uvedeného*“, aniž by bylo jednoznačně sděleno, čemu konkrétně žádost žalobce nedostála a na základě jakých zjištění žalovaný k uvedenému stanovisku dospěl. V rámci kritéria 2) Cílové skupiny, které je definováno tak, že „*Cílové skupiny jsou jasně definovány. Cílové skupiny jsou relevantní ve vztahu k danému projektu.*“, žalobce obdržel 10 z 15 možných bodů, neboť jeho žádost byla hodnocena jako „*standardní (splňuje výše uvedené)*“. V tomto případě není zřejmé, proč žalovaný dospěl k závěru, že žádost žalobce nemůže být hodnocena jako „*nadstandardní*“ s přidělením 15 bodů, respektive, co v žádosti žalobce absentuje (a to i např. oproti jiným žadatelům), aby jí mohlo být přiděleno 15 bodů.

19. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti soud shledal první žalobní bod důvodným.
20. Soudem shledaná nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v projednávaném případě nebrání zabývat se druhým žalobním bodem. Námitky žalobce v tomto žalobním bodě napadají žalovaným samostatně stanovený systém věcného hodnocení daný výzvou, a to bez návaznosti na napadené rozhodnutí. Rovněž druhý žalobní bod shledal soud důvodným. Při posouzení uvedené námítky soud vyšel z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-46, č. 3324/2016 Sb. NSS, zabývající se otázkou přezkumu rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dotaci. V uvedeném rozsudku rozšířený senát Nejvyššího správního soudu konstatoval, že „*[P]ro demokratický právní stát je charakteristický princip právní jistoty, spočívající mimo jiné v tom, že právní pravidla budou jasná a přesná a budou zajišťovat, že právní vztahy a jejich důsledky zůstanou pro adresáty pravidel předvídatelné. Princip právní jistoty je třeba spojit se zákazem svévole.*“. Z uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu tak lze dovodit požadavek na jednoznačnost, určitost a srozumitelnost dotačních podmínek. Tedy i když je rozhodování o poskytnutí dotace založeno na správní úvaze, má toto uvážení jisté limity. Ve vztahu k hodnotícím kritériím požadavek shora uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu nelze interpretovat jinak, než že hodnotící kritéria musí dostatečně podrobně popsat způsob hodnocení podané žádosti o dotaci. Dostatečně určitým způsobem popsaná hodnotící kritéria totiž umožní žadateli učinit úvahu, jaké údaje je nutno do podané žádosti zapracovat, aby jeho žádost mohla být úspěšná. Absence náležitého popisu hodnotících kritérií způsobuje netransparentnost hodnocení podaných žádostí a zpochybňuje celý proces hodnocení podaných žádostí o dotaci. Na výše uvedeném závěru nic nemění např. po podání žádosti doplněné podrobnější vymezení hodnotících kritérií nebo jejich interní stanovení. Uchazeč o dotaci má právo před podáním žádosti vědět, jakým konkrétním způsobem bude jeho žádost hodnocena, a to vše v souladu s předvídatelností, transparentností a férovostí postupu poskytovatele dotace.
21. V projednávaném případě výzva k podání žádosti o dotace stanovila 6 kritérií, v rámci kterých mohl žadatel získat od 5 do 30 bodů. V případě prvního kritéria - „*Přínos projektu*“ bylo výzvou stanoveno hodnocení následujícím způsobem „*Cíl projektu je jasně definován. Přínos projektu je specifikován. Navržené postupy/aktivity jsou jasně popsány, jsou odpovídající a vedou ke splnění cíle projektu.*“. Za toto kritérium bylo možno získat až (max.) 30 bodů. Obdobně obecným způsobem je hodnocení vymezeno ve všech 4 následujících kritériích. Např. druhé kritérium „*Cílové skupiny*“ stanoví hodnocení tak, že „*Cílové skupiny jsou jasně definovány. Cílové skupiny jsou relevantní ve vztahu k danému projektu.*“. I v tomto případě mohl uchazeč získat max. 30 bodů. Třetí kritérium „*Rozpočet*“ určuje hodnocení způsobem, že „*Rozpočet je členěný dle jednotlivých položek. Rozpočet je srozumitelný a podrobný pro jednotlivé aktivity. Všechny navrhované výdaje jsou uznatelné. Všechny navrhované výdaje souvisí s realizací projektu.*“. V rámci tohoto kritéria mohl uchazeč získat max. 15 bodů. Dle

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

soudu jsou žalovaným stanovená kritéria věcného hodnocení obecná a nejednoznačná. Na základě takto nastavených kritérií nelze seznat, jakým způsobem bude žádost hodnocena, tedy např. za jakých podmínek uchazeč získá 10 nebo 15 bodů apod. Z nastavení věcného hodnocení žádostí nikterak nevyplývá, co má žadatel do své žádosti zapracovat, aby byl se svojí žádostí úspěšný (dosáhl maximálního počtu bodů). Výzva v části vymezující věcné hodnocení tedy nesplňuje podmínku jednoznačnosti a určitosti.

22. Předem stanovené jednoznačné a určité vymezení hodnotících kritérií považuje soud za nezbytné i s ohledem na specifikum projednávaného případu. Z žalovaným předloženého (dle jeho sdělení) interního formuláře pro věcné vyhodnocení totiž vyplývá, že aby podaná žádost o dotaci uspěla a dosáhla alespoň 60 bodů, musela přinejmenším v jednom z kritérií dosáhnout nadstandardního hodnocení. Žalovaný nadstandardní hodnocení vymezil pro první z pěti kritérií povšechně „*nadstandardní (splňuje výše uvedené a navíc obsahuje „přidanou hodnotu“)*“. Toliko standardní hodnocení vymezené žalovaným jako „*standardní (splňuje výše uvedené)*“ k získání dotace nepostačovalo, neboť zaručovalo dosažení pouze 55 bodů. Co však bude žalovaným u prvních pěti kritérií považováno za nadstandardní, tedy co má být onou přidanou hodnotou, která bude žalovaným v rámci jednotlivých kritériích zohledněna, není z výzvy a rovněž ani z formuláře patrné. Ostatně ze stanovení kritérií věcného hodnocení není ani zřejmé, že se žadatelé v žádostech měli o nějakou přidanou hodnotu snažit a že právě tato snaha bude žalovaným zohledněna. Toliko pro doplnění soud uvádí, že ve světle výše uvedeného považuje za nelogické hodnocení stanovené ve formuláři u 6. kritéria – „*Kvalita zpracování žádosti, odborná úroveň hodnocení*“, které bylo vymezeno tak, že „*Žádost je dostatečně, srozumitelně a přehledně zpracovaná (obsahová i vizuální stránka)*“. V tomto případě mohl žadatel získat max. 5 bodů. Dle žalovaným předloženého formuláře však žadatel 5 bodů získal vždy, když kritérium splnil. I když však kritérium nesplnil, tedy nevyhověl danému hodnocení (jeho žádost nebyla srozumitelná a přehledná), získal dle formuláře 1 bod.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

23. Protože soud shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, prvním výrokem je podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil a současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
24. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalobce a soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci ve stanovené lhůtě náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady související s právním zastoupením žalobce advokátem. Ty jsou tvořeny jednak odměnou za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení a sepsání žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 3 100 Kč (§ 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) cit. vyhlášky). Protože zástupce žalobce je plátcem DPH byla odměna navýšena podle § 57 odst. 2 s. ř. s. o částku, která odpovídá výši této daně, tedy o 1 428 Kč. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí 11 228 Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě do rukou právního zástupce žalobce advokáta Mgr. Antonína Hajduška, LL.M.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 27. září 2024

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.